

DUIDINGEN

BIJ DE 7 EVANGELIEVERHALEN

De roeping van de apostelen

In dit bijbelverhaal gaat Jezus zelf naar de apostelen toe. Hij gaat naar hen toe, midden hun drukke bezigheden. Hij kiest hen uit zoveel mensen. Hij roept hen. Hij roept niet 'tegen' hen. Nee, Hij roept hen op. Hij doet een 'oproep' en Hij stelt hen een vraag die niet zo eenvoudig is als het op het eerste gezicht lijkt. Hij zegt: "Kom en volg Mij". Hij vraagt die mannen dus om al het vertrouwde (werk, vader,...) achter te laten, en met Hem mee te gaan. Hun leven zal voortaan helemaal anders worden... .

Jezus vraagt hen om Hem te volgen en 'vissers van mensen' te worden. Wat doen vissers van mensen? Vangen (strikken) ze hen in hun netten? Willen ze mensen 'gevangen nemen'? Nee, een '(vissers)net' kan men ook gebruiken om mensen 'op te vangen'. Wie Jezus volgt, kan mensen 'opvangen' die niet meetellen en geen plaatsje krijgen in de maatschappij. In de tijd van Jezus waren het vooral de blinden, de melaatsen, de zieken en ook de kinderen die 'opgevangen' moesten worden, omdat ze maar al te vaak 'aan de kant geschoven werden'.

Het vreemde in dit verhaal is dat de apostelen meteen hun netten en hun boten achterlaten, en met Jezus meegaan. Ze kiezen voor Jezus, wat niet gewoon is, maar heel bijzonder. In de bijbel lezen we dat de apostelen bij Jezus zullen blijven en met hem meegaan om mee te werken aan de grote droom van God. Ook wij kennen wellicht mensen die hier en nu leven als echte Jezusvrienden.

Jezus zet de eerste stap naar mensen toe. Hij houdt ontzettend veel van alle mensen. Ook van ons. En tijdens een viering met eerste communicanten roept Hij ook hen en Hij noemt hen bij hun naam. Hij zegt dat Hij hen graag ziet. Hij wil er voor hen zijn. Zonder voorwaarden.

- Hoe voelt het om te weten dat Jezus van je houdt?
- Heb je al eens gevoeld, ondervonden, gemerkt,... dat Jezus dicht bij je is?
- Vandaag stelt Jezus aan jou deze vraag: "Kom jij ook? Volg jij Mij ook?"
Wat antwoord jij daarop?
- Wil jij ook een kleine apostel, een kleine vriend van Jezus worden?
- Hoe zou jij een apostel van Jezus kunnen zijn?
 - Kan dat wel als je nog maar zeven jaar bent?
 - Is dit niet iets voor grote mensen alleen?
- Hoe zal dat aan jou te zien zijn?
 - Wat zul jij proberen te doen om te tonen dat je een vriend van Jezus bent?
 - Waarvoor zul jij dan (moeten) kiezen?
 - Zou het kunnen dat je dan iets 'anders' in de plaats krijgt?
- Zal dat altijd eenvoudig zijn?
 - Wanneer wel?
 - Wanneer zal het eens lastig zijn?

Laat de kinderen tot mij komen

Het bijbelverhaal vertelt over enkele volwassenen die kinderen bij Jezus wilden brengen. Ze hoopten dat Jezus hun kinderen zou aanraken (de handen op zou leggen).

Mensen raken elkaar aan ... als ze elkaar graag zien! Dan geven ze elkaar een schouderklopje, of een streling.

Er waren dus volwassenen die wilden dat Jezus hun kinderen zou aanraken. Ze hoopten dat Jezus van hen zou houden en hen zou steunen.

Een aantal andere grote mensen, namelijk de leerlingen van Jezus, hielden de kinderen echter tegen. "Jezus heeft geen tijd", zeiden ze, "wat Hij vertelt, is niet voor kinderen".

Ook nu vinden volwassenen dat kinderen voor bepaalde zaken nog te klein zijn.

Soms is het ook zo dat volwassenen menen dat kinderen nog te klein zijn om te geloven.

Sommige grote mensen zeggen dat kinderen die bijbelverhalen nog niet goed kunnen begrijpen.

En er zijn ook volwassenen die beweren dat de eucharistie niets voor kinderen is. De taal is te moeilijk, zeggen ze dan, en ze benadrukken dat kinderen ook veel te lang moeten stilzitten.

Jezus zegt echter: "Laat de kinderen tot mij komen!"

Misschien begrijpen kinderen het nog niet helemaal (maar welke volwassene doet dat wel?), maar kinderen kunnen wel aanvoelen dat Jezus hen liefheeft, dat Jezus hen graag ziet.

In het bijbelverhaal zegt Jezus zelfs dat het Koninkrijk der hemelen toebehoort aan wie is zoals een kind. "Een wereld die 'hemels' en zelfs 'goddelijk' is", zegt Jezus, "bestaat uit mensen die zijn als kinderen".

Wellicht bedoelde Jezus daarmee dat kinderen niet alleen graag bij Hem wilden zijn om veel van Hem te leren, zoals vele volwassenen, maar de kinderen kwamen ook naar Hem toe om gewoon bij Hem te zijn. Kinderen willen niet alleen 'leerling van Jezus zijn', ze willen vooral 'vriend van Jezus' zijn. En vrienden proberen elkaar regelmatig te ontmoeten. Ze trekken graag met elkaar op. Ze gaan graag met elkaar op weg.

Als ook wij vrienden van Jezus willen zijn, zullen we Jezus af en toe opzoeken om Hem te ontmoeten in de eucharistie.

- Wanneer raken mensen elkaar aan? Wanneer geven ze elkaar een hand, een schouderklopje, een kus? Wanneer nemen ze elkaar in de armen?
- Waar mogen kinderen vaak niet bij zijn?
Wat mogen / kunnen kinderen nog niet?
Waar zijn kinderen, volgens de volwassenen, nog te klein voor?
- Maar wat zegt Jezus wanneer zijn leerlingen de kinderen weg willen sturen?
Wat zou Jezus zeggen als Hij zou horen dat sommige volwassenen stellen dat het geloof (nog) niets voor kinderen is?
- Wat zou Jezus bedoelen als Hij zegt dat het Koninkrijk der hemelen toebehoort aan wie is zoals kinderen?
Wat is er zo speciaal aan kinderen?

Zacheüs

Het verhaal van Zacheüs speelt zich af in Jericho.

Het doet denken aan de intocht in het Beloofde Land. Jericho ligt aan de overkant van de Jordaan en vormt zo de toegangspoort naar het Beloofde Land.

Jericho staat in de Bijbel symbool voor geslotenheid, ontoegankelijkheid, onmenselijkheid.

Er is geen doorbraak naar de toekomst.

Of toch wel voor Zacheüs...?

Zacheüs is een tollenaar die woekerprijzen vraagt om de winst in zijn eigen zakken te steken.

'De rechtvaardige' (de eerlijke) betekent zijn naam. Wat is hij ver afgedwaald van zijn eigen 'ik'. Hoe is het zo ver kunnen komen?

Jezus komt de stad binnen en Zacheüs wil Jezus zien. Kiemt er dan toch een klein verlangen in Zacheüs?

Zacheüs was klein van gestalte. Als ik niet groot kan zijn van gestalte, laat mij dan groot zijn in geld en goed, moet hij gedacht hebben.

Zacheüs klimt in de vijgenboom. In het paradijsverhaal lezen we hoe Adam en Eva zich uit schaamte bedekken met vijgenbladeren. Is er schaamte bij Zacheüs? De vijgenboom is de boom van God die Hij geplant heeft en waarvan Hij hoopt dat hij weelderig vruchten draagt. Hij zit dus op de goede plek, waar iets kan gebeuren. Hij kon zich ook verbergen achter de grote bladeren. De boom is niet enkel een schuilplaats, een verstoppplaats, maar ook een 'uitkijktoren'. Kijkt Zacheüs uit naar iets nieuws?

En Jezus ziet Zacheüs. Hij ziet de man die Hem zoekt. 'Zacheüs', zegt Hij. Hij wordt bij naam genoemd. Hij wordt herkend en geroepen. Zalig toch.

"Zacheüs, klim vlug naar beneden, want vandaag moet ik in uw huis te gast zijn".

Zacheüs is gewoon om omhoog te klimmen op de ladder. Altijd hoger, altijd meer. Nu wordt hij uitgenodigd om af te dalen. Een vraag tot bekering, tot ommekeer.

Want Jezus voelt het als zijn roeping om het verlorene te zoeken, om het grote klein te maken en de kleinen groot.

'Vandaag' is Jezus te gast. Het Rijk Gods begint nu, vandaag, waar mensen leven en goed delen, echte solidariteit voorop zetten. Wacht niet, want anders is het misschien te laat.

En Zacheüs komt snel naar beneden en ontvangt Hem met veel blijdschap, terwijl de mensen morren omdat Jezus zich volgens hen bezighoudt met 'de verkeerde mensen'. Hij gaat om met tollenaars!

Door de ontmoeting met Jezus verandert het leven van Zacheüs. Geld en goed hoeven opeens niet meer. Door de ontmoeting met Jezus ontdekt hij ook de mensen en de nood van de mensen. Hij begint te delen. Hier gebeurt het Rijk Gods. Jezus brengt hem terug naar wie hij werkelijk is: de 'Rechtvaardige', zijn ware aard.

"Hij is ook een zoon van Abraham", zegt Jezus. Abraham, de vader van het geloof. En als Zacheüs zoon is van Abraham dan is hij ook een 'broeder' van de inwoners van Jericho. Hij hoort er weer bij.

- Wil Zacheüs Jezus zien?
Ja, hij wil Hem zien en klimt in de boom om alles goed te kunnen zien. Hij neemt een beetje afstand. Hij verbergt zich ook wat voor de mensen. Zacheüs verlangt om Jezus te zien.
- Loopt Jezus hem voorbij?
Nee, Jezus stopt bij de boom, kijkt omhoog en 'ziet' Zacheüs. In plaats van Jezus te zien, wordt hij gezien door Jezus. Wat is Zacheüs blij.

Meer nog, Jezus roept hem bij zijn naam. Hij kent zijn naam. Jezus herkent hem. Zalig toch als je bij je naam genoemd wordt.

- Waartoe nodigt Jezus Zacheüs uit?
Jezus wil aan tafel gaan bij Zacheüs en wil bij hem te gast zijn.
- Hoe reageert Zacheüs?
Hij is zo blij dat Jezus bij hem wil zijn. Hij klimt vlug naar beneden en ontvangt Jezus met blijheid.
- Wat gebeurt er met Zacheüs?
Zacheüs is bereid om al het geld dat hij teveel vroeg aan de mensen terug te geven en nog meer.
Zacheüs wordt terug 'echt mens', de 'Rechtvaardige' naar Gods beeld en gelijkenis.
Hij bekeert zich en wordt een andere mens door de ontmoeting met Jezus die hem 'deugd' doet.
Wie Jezus ontmoet, heeft oog voor zijn medemens en breekt en deelt.
Als kind van God hoort hij er weer helemaal bij.

Het Laatste Avondmaal

Dit verhaal vertelt over een maaltijd. En wie nodig je uit op een feestmaaltijd? Vrienden en familie. Mensen die je graag ziet.

Dit verhaal wordt het laatste avondmaal genoemd.

We spreken van het laatste avondmaal omdat dit bijbelverhaal vertelt over de laatste keer dat Jezus met zijn vrienden een maaltijd hield. Na die maaltijd werd Jezus gevangen genomen en gedood.

Eigenlijk is het echter niet de laatste keer dat Jezus met zijn vrienden aan tafel ging.

In elke eucharistie wil Jezus bij ons zijn. Hij wil ook onze vriend zijn en Hij nodigt ons dan ook uit op zijn feestmaaltijd. Hij wil met ons het brood breken en delen en zo met ons een vriendenmaaltijd houden.

Eigenlijk is het allemaal begonnen op die avond, waarover in de bijbeltekst gesproken wordt. Op die avond vroeg Jezus aan zijn vrienden om te blijven doen wat Hij deed. Hij vroeg hen het brood te breken, telkens weer. "En als jullie dat doen, dan zal Ik opnieuw bij jullie aanwezig zijn", zei Hij.

Hij vroeg hen om hetzelfde te doen dan wat Hij deed. En wat deed Hij op die avond?

Hij nam het brood, Hij brak het, Hij dankte God en Hij zei: "Dit is mijn lichaam".

Als wij dan eten van dat brood, dat zijn lichaam is, dan mogen wij een stukje Jezus worden en doen zoals Hij.

En daarna nam Hij de beker met wijn, dankte God opnieuw en zei: "Dit is mijn bloed". En vervolgens gaf Hij de beker aan zijn vrienden en ze dronken allemaal uit een zelfde beker. Zo maakten ze aan elkaar duidelijk dat ze vrienden waren en alles met elkaar wilden delen.

Als wij tijdens de eucharistie met Jezus aan tafel gaan, dan wordt duidelijk dat ook wij zijn vrienden zijn. En als wij eten van het brood en drinken van de wijn, die het lichaam en bloed van Jezus geworden zijn, dan mogen wij een stukje Jezus worden en als vrienden doen wat Hij heeft voorgedaan. Net zoals Hij zijn leven met ons wil delen, zo kunnen ook wij met anderen 'breken en delen'.

- Weten jullie hoe deze bijbeltekst genoemd wordt? Kennen jullie de titel van dit verhaal?
- Weten jullie waarom dit verhaal deze 'titel' kreeg?
- Gaat het werkelijk om het laatste avondmaal?
Was het werkelijk de laatste keer dat Jezus bij zijn vrienden was, het brood brak en het deelde met hen?
Wanneer doet Jezus dat nog?
- Wat deed Jezus dan precies tijdens die maaltijd met zijn leerlingen?
- Wat maakte deze maaltijd zo bijzonder? Wat wilde Jezus hiermee zeggen en laten voelen aan zijn vrienden?

Bruiloft van Kana

Het evangelie van Johannes verhaalt zeven wonderverhalen, zeven 'tekens' die de leerlingen in beweging zetten en hen doen geloven in Jezus en die hen doen besluiten Hem te volgen. Stilletjes aan groeit hun geloof in Hem.

Het wonder te Kana gebeurde op de derde dag, zoals ook het paasverhaal zich 'op de derde dag afspeelt'. Is dit misschien ook een paasverhaal? Zoals de aanwezigheid van Jezus met Pasen ervaren wordt als een feest, zo is ook de bruiloft van Kana een feest omdat Jezus bij zijn leerlingen en zijn volk is. Door zijn komst is alles vol-maakt, Hij maakt zich kenbaar aan de mensen in vele tekens. Hun geluk kan niet op. Jezus brengt feestvreugde!

Zoals wij met Pasen 'het nieuwe leven' vieren, dat wij door Jezus' dood en verrijzenis mogen beleven, zo ook wordt tijdens een bruiloftsfeest het 'nieuwe leven' vreugdevol ingezet. Wie huwt, begint een nieuw bestaan. Samen willen zij op weg gaan.

Als christenen geloven wij ook dat wij ooit een nieuw leven zullen leiden in Gods Rijk. Zoals het feest te Kana, zal ook het Rijk Gods een hemels bruiloftsfeest zijn met kruiken vol wijn. Het zal een feest zijn omdat Jezus ons in het Rijk Gods heel nabij zal zijn.

Het bruiloftsfeest in Kana werd een goed en blij feest. Even leek het alsof het feest snel zou eindigen. De wijn was op. Het feest dat zo goed begonnen was, zou voortijdig eindigen. Het verwaterde... . Maar dan vroeg Maria aan Jezus om een teken te stellen. Zijn moeder was de eerste die in Hem geloofde. Als een echte moeder daagde ze Hem uit om te worden wie Hij in wezen is. Bij de evangelist Johannes zijn het vaak de vrouwen die als eerste zien... en geloven.

Jezus stelde een teken, waardoor duidelijk wordt wie Hij is: de Messias, die het 'volle', echte leven mogelijk maakt. Het water uit de kruiken werd wijn. Het feest kon doorgaan.

Wat maakt dat wij 'ten volle' kunnen leven? Welke 'kruiken' of 'vaten' kunnen vatten wat het 'echte leven' mogelijk maakt? Kunnen we misschien zeggen dat de zes kruiken staan voor zes belangrijke waarden die ons helpen om te leven als vrienden van Jezus, van God en van elkaar? Kunnen we spreken over zes waarden waarmee we verder op stap kunnen gaan in het voetspoor van Jezus en waarmee we van het leven een 'feest' kunnen maken, vergelijkbaar met het bruiloftsfeest?

We zouden de zes kruiken namen kunnen geven. Hieronder een voorbeeld.

- de kruik van de vriendschap:
 - voor wie ben jij een goede vriend?
 - wie is voor jou een goede vriend?
- de kruik van vertrouwen:
 - op wie vertrouwt jij heel erg?
 - heb jij ook vertrouwen in God die goed is?
- de kruik van verzoenen:
 - kan jij om vergeving vragen?
 - kan jij iemand vergeven?
- de kruik van goede woorden:
 - luister jij ook graag naar verhalen uit de bijbel?
 - hoor jij de goede woorden in deze verhalen?
 - zeg jij ook goede dingen aan anderen?
- de kruik van delen:
 - kan jij delen met andere mensen?
- en de kruik van Jezus zelf:
 - wil jij net als Jezus als een heel goed mens uitgroeien?
 - wil jij daarvoor je best doen?
 - wil jij Jezus een plaats geven in jouw leven?

Nog deze tip: men kan de zes kruiken ook linken aan de zes bouwstenen uit het project 'Rond de tafel van Jezus' (rugzakje).

De Broodvermenigvuldiging

Het verhaal speelt zich af aan het meer van Galilea kort voor Pasen, het feest van de Joden. Op Pasen deelt de vader van het gezin het brood uit aan zijn tafelgenoten, het ongezuurde brood van de Uittocht. Zo ook zal Jezus het brood met zijn leerlingen delen. Hoe kan het Pasen worden voor zo'n menigte?

De mensen volgen Jezus. Ze stromen toe. Ze laten hem niet los, ze willen in zijn nabijheid zijn.

Hij verzoekt de mensen om op het gras te zitten. Het groene gras dat wijst op vruchtbaarheid.

En toch is er onvoldoende voor zo'n vijfduizend mensen. Vijfduizend staat voor heel de wereld, zo'n massa.

Er is slechts een kind dat maar vijf broden en twee vissen heeft.

Brood als basisstof, voedsel om te leven, om te overleven.

En Jezus nam de broden, sprak een dankzegging uit en deelde ervan.

Hij dankte om die kleine gift die het verschil zou maken. Hij dankte om de gave van dit ene kind.

Hier gebeurt het wonder van het delen en kijk er is genoeg voor iedereen.

Jezus zegent het brood, zegt dat het 'goed' is en geeft het zo zijn echte bestemming: niet om enkelen te verzadigen, maar om gedeeld te worden met mensen. Jezus dankt om wat zich aandient, ook al lijkt het klein.

Zo ook doen we in de eucharistie, dankzeggen, brood nemen, bidden, breken en delen. Het is een oefenplaats in het wonder van de broodvermenigvuldiging, in het breken en delen.

Er gebeuren geen wonderen met brood en wijn als er geen wonderen gebeuren met mensen. Consecratie gebeurt daar waar mensen veranderen ten goede, waar zij omkeren tot gerechtigheid. Niet alleen brood en wijn worden veranderd. Mensen veranderen: van toe-eigenen naar delen, van bezitten naar vermenigvuldigen. Het breken van brood in de eucharistie moet leiden tot de verantwoordelijkheid en de zorg van ieder zodat er genoeg te eten is voor allen.

Zo openen we onze handen in de eucharistie, om eerst alles los te laten en dan te ontvangen.

Met de broodvermenigvuldiging wordt de hoop gegeven dat het kan tegen alle verwachtingen in: dat er zorg gedragen wordt voor iedereen en genoeg is op deze wereld voor allen. Het begint klein. Ook de druppel op de hete plaat maakt het verschil.

Iedereen heeft genoeg en er zijn nog twaalf korven over. Twaalf verwijst ook naar de twaalf stammen van Israël, een geheel van verbroedering. Dat betekent voor iedere leerling één korf. En straks staan de leerlingen opnieuw voor vijfduizend man met een korfje ontoereikend geloof als ze zelf uitzwermen over de wereld. Veel te weinig en toch net genoeg, als we maar voor het breken en delen even naar God opkijken.

Elk danken, vieren en delen kan uitlopen in een echte gemeenschap.

- Waarom willen mensen bij Jezus blijven en luisteren?
Het is er goed. Het is er vruchtbaar. In Jezus' nabijheid is het zalig om te zijn.
- Hoe voelen de leerlingen zich als ze de mensen eten moeten geven?
Ze voelen zich onmachtig, vijf broden en twee vissen is toch veel te weinig voor zo'n grote massa.
- Hoe reageert Jezus?

Hij is hoopvol. Vijf broden en twee vissen zijn voldoende. Het wonder begint wanneer men gelooft in het kleine. Jezus dankt zijn Vader voor dat wonder. Danken om het kleine gebaar, om wat er al is. Hij zegent het brood, zegt dat het goed is als er gedeeld wordt, in Zijn naam.

- Wat gebeurt er bij de mensen?
Er wordt gedeeld met zo'n grote groep. Mensen openen hun hart en handen om zijn Levend Brood en Woord te ontvangen. Er is overvloed als er gedeeld wordt. Dit is als het Rijk Gods, waar genoeg is voor allen. Zo ook doen wij in de eucharistie; brood breken en delen tot ieder verzadigd is.

Jezus verschijnt aan het meer

Jezus is gestorven. Ook al is Hij al verschenen aan de leerlingen, hun geloof is nog zwak. Ze zijn vooral verward, wat ontgoocheld en moedeloos. Jezus verschijnt hier voor de derde keer aan de leerlingen.

De leerlingen zijn van Jeruzalem naar Galilea teruggekeerd. Petrus beslist te gaan vissen en de anderen gaan met hem mee. Ze doen terug waar ze vroeger van hielden: vissen. Ze nemen de gewone draad van hun vissersbestaan weer op, maar ze vangen NIETS. Hun leven lijkt leeg, zonder de aanwezigheid van Jezus. Alles speelt zich af in de nacht. Normaal gezien is de nacht de beste tijd voor een goede vangst. De apostelen vangen echter niets. De nacht is enkel duisternis. Jezus was voor hen 'het licht, de dageraad'. Hij bracht 'licht' in hun bestaan.

Wanneer het 'licht' (ochtend) wordt, ontmoeten ze Hem opnieuw en Hij verneemt dat hun nachtelijke inspanning zonder Hem vruchteloos is geweest. Hij zegt hen het net uit te werpen rechts van de boot (de 'rechterkant' staat symbool voor de 'goede kant').

Probeer eens de andere kant, verruim eens je blik, richt je eens op het leven, in plaats van op de dood... .

Ze doen dat en vangen zoveel vis dat ze het niet kunnen ophalen. En zie, dan herkennen ze Hem, Petrus als eerste: 'het is de Heer'. Petrus neemt hier weer het voortouw en laat de anderen de vangst binnenslepen.

Aan land zien de leerlingen een houtskoolvuur met vis en brood. Jezus vraagt hen om ook wat vis te brengen die zij net gevangen hebben. De vangst is groot, wel 153 vissen. De leerlingen zullen mensenvissers worden. De oogst zal groot zijn, er zal overvloed zijn. Het net is ook 'ongescheurd', wat verwijst naar de 'eenheid'. De leerlingen zullen proberen om de kerk in alle verscheidenheid bijeen te houden in deze woelige tijd na Jezus' dood.

Het ontbijt dat Jezus de leerlingen aanbiedt, doet net als in het Emmaüsverhaal (Lc 24,13vv) denken aan de eucharistie. Ook hier zijn de leerlingen, net als de twee Emmaüsgangers, wat doelloos voordat ze beslissen te gaan vissen. De (niet vermelde) vreugde over de rijke visvangst stemt overeen met de reactie op de hartverwarmende Schriftuitleg door Jezus. Uiteindelijk wordt Hij herkend bij het aanreiken van het brood.

Dan worden de leerlingen gezonden, Petrus voorop. 'Hoed mijn schapen', zegt Jezus. En zie, ze worden andere mensen. Het is aan hen te zien dat ze de Heer ontmoet hebben.

Er ligt een lange weg tussen Pasen en Pinksteren. De weg om te leren leven mét Hem en toch zonder Hem. De leerlingen zitten tussen geloof en ongeloof en langzamerhand herkennen ze Hem in vele tekens als 'de Heer'. Langzaam groeit zijn Geest in hen en gaan ze, gezonden door Hem, geïnspireerd en begeesterd naar de mensen.

- Kunnen ook wij 'de netten aan de andere kant uitgooien' en iets 'goeds' doen dat wij misschien nog nooit gedaan hebben? Kunnen ook wij eens een ander perspectief innemen en eens 'anders' kijken naar anderen, naar het leven ...?
- Toen Jezus hen wat brood gaf, wisten de leerlingen zeker dat het Jezus was. Hopelijk mogen ook wij Jezus herkennen en zijn aanwezigheid ervaren wanneer wij in de eucharistie brood breken en delen.
- Wat antwoorden wij als Jezus aan ons vraagt: 'Zie je me graag'?
- Jezus vraagt zijn vrienden om verder te doen met wat Hij begonnen is. Hoe kunnen ook wij het werk van Jezus verder zetten?